

fotograferede en Bygning og efter dette Fotografi efterlavede Bygningen i alle Enkeltheder.

Kun paa et Punkt slapper man Bestemmelserne noget, det er med Hensyn til de Oversættelser og Udgaver, der benyttes til Skolebrug. Man sætter megen Pris paa nu om Dage til Skolebrug at kunne have ikke blot Brudstykker af et Værk, men et helt Værk, som Eleverne kunne læse. Et saadant Værk, der oversættes fra et fremmed Sprog eller bruges paa det fremmede Sprog herhjemme til Anvendelse i Skolerne, skulde ikke komme ind under de almindelige Bestemmelser om Oversættelse eller Udgivelse. Men Lovforslaget indeholder nogle Bestemmelser om, at det maa være tydeligt, at det foreliggende Værk er en Skolebog, tydeligt ved tilføjede Anmærkninger og Noter, saa at den foreliggende Udgave ikke vil blive solgt til Publikum i Almindelighed. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Jeg har endvidere et Lovforslag at fremlægge, der i Fjor blev vedtaget af det høje Landsting, men ikke naaede til Behandling her, nemlig Lovforslaget om *Eneret til fotografiske Arbejder*. Den gældende Lov er fra 1865, og man vil derfor let forstaa, at der med den Udvikling, som Fotografien har taget siden da, kan tiltrænges nye Bestemmelser. Naar jeg fremsætter Forslaget, som det i Fjor blev vedtaget i Landstinget, naturligvis dog med Forandring af Tiden for Lovens Inkrafttræden, forbeholder jeg mig paa enkelte Punkter at stille ret væsentlige Ændringsforslag. Jeg skal ikke komme ind derpaa i Enkeltheder, det passer nok saa godt i et Udvalg, men jeg skal dog nævne nogle af Forholdene. Det første angaar Retten til at benytte et Fotografi. Det hedder nu, at 15 Aar fra den første Ofentliggørelse skal den almindelige Ret til Fotografiet indtræde. Men det er meget vanskeligt overfor mange Fotografier at afgøre, naar de ere tagne, der er i Regelen ikke noget Dato-Stempelmærke paa dem, og navnlig er det vanskeligt at afgøre dette Spørgsmaal, naar det gælder den bestemte Dato. Man har derfor ment, at Retten skulde gælde ikke fra Dato, men fra Aaret, saa at Fristen skulde være 15 Aar efter Udløbet af det Aar, hvori Fotografiet er taget. Der er dernæst et Forbehold angaaende den Bestemmelse, at et Fotografi, der er taget paa Bestilling, skal tilhøre Bestilleren. Det er rimeligt, at et Fotografi, der bestilles, og som der altsaa betales for, ikke maa be-

nyttes af Fotografen uden Bestillerens Tilladelse, men det er ikke helt rimeligt, at Bestilleren skal kunne benytte Fotografiet til Mangfoldiggørelse hos en anden Fotograf og saa maaske drive Handel dermed. Det vilde i Virkeligheden blive den ene Fotografis Udnyttelse af den anden Fotografis Værk.

Jeg skal nævne, at der ogsaa vil blive taget et Forbehold vedrørende Fotografier, tagne af private Ejendomme, naar disse ikke ligge umiddelbart op til offentlig Vej. Det er Ændringer, som jeg tror, Fotografierne lægge stor Vægt paa. Jeg har derfor villet berøre dem her og forberede det kommende Udvalg paa, at Ministeriet vil foreslaa saadanne Ændringer. Jeg anbefaler ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Under Finanslovens første Behandling blev der af to ærede Medlemmer, det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) og det ærede Medlem fra Vejle (Nørgaard), gjort opmærksom paa, at der i Ribe Stift stadig indsamles Tavlepenge, der gives til Hospitalet i Fredericia, og det blev den Gang oplyst, at disse Tavlepenge have en ganske mærkelig Historie. Dette har foranlediget mig til at fremsætte et Forslag til Lov om *Ophævelse af Fredericia Hospitals Tavlepenge*. Loven lyder saaledes: „De ved Reskript af 7. Oktober 1735 Fredericia Hospital indtil videre tillagte Tavlepenge ophæves fra 1. Januar 1912 at regne mod den Erstatning af Statskassen, som maatte blive bevilget paa de aarlige Finanslove“.

Der er altsaa ikke foreslaaet nogen Afløsningssum, idet det i det hele kan være problematisk, om Hospitalet har nogen Ret, om man ikke uden videre kunde ophæve Anordningen. Men man har henvist til den Bevilling, der maatte gives paa de aarlige Finanslove. Jeg kan oplyse, at i 1904 var Afgiften efter et Gennemsnit for 10 Aar 290 Kr., og i de sidste 5 Aar har Gennemsnittet været 285 Kr. Det er lidet tidssvarende at have en saadan Afgift, og man kan godt forstaa, at Folk i Ribe Stifts Kirker hverken have Lyst til at bære denne Tavle om eller have Lyst til, som en Bestemmelse siden siger, at give en Tiendedel af det, der kommer ind i Kirkebøssen, til Hospitalet. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Endelig har jeg et sidste Lovforslag at fremsætte. Det hedder Forslag til Lov